

سخن آغازین

قانون بودجه سالانه هر کشور با توجه به میزان اعتبارات اجرائی و عمرانی آن نشان دهنده نوع نگاه دولت به مسائل و میزان توجه به مسائل اجرائی و عمرانی به شکلی توأمان است. بودجه سال ۱۳۸۹ کشور نیز از این قاعده مستثنی نیست و نحوه تنظیم و تصویب آن در چارچوب سند چشم انداز ۲۰ ساله اولویت‌های سالانه برنامه پنجم را به نمایش می‌گذارد. بی شک هر چقدر حجم دولت بزرگتر باشد، الزاماً بودجه جاری نیز همپای آن افزایش خواهد یافت و به همان نسبت میزان بودجه عمرانی کاهش نشان خواهد داد. بنابراین لازمست در ارائه بودجه و با توجه به جهت‌گیری اصل ۴۴ قانون اساسی به تدریج دولت حجم خود را کاهش دهد، و با واگذاری تعداد کثیری از برنامه‌ها راه را برای ورود عملی بخش خصوصی به صحنه فعالیت‌های مختلف عمرانی و اجرائی هموار سازد. مسلماً تلاش دولت این است که با افزایش اعتبارات عمرانی پروژه‌های مختلف را در زمینه‌های زیربنایی، صنعت و خدمات به انجام رساند، اما در صورت تمایل و اتخاذ تصمیمات مناسب می‌توان بطور قابل ملاحظه‌ای با استفاده از

منابع مالی داخل کشور زمینه را برای کمک به اجرای طرحهای عمرانی فراهم آورد. بدون شک بانکها و مؤسسات اعتباری در تأمین مالی طرحهای عمرانی نقش بسزایی را ایفا می‌کنند، زیرا که این مؤسسات می‌توانند در ارائه اعتبار یاری‌گر باشند برای انجام آن نیز باید براساس اطمینان بخشی، فضایی شکل گیرد که بانکها نسبت به فرایند بازگشت سرمایه و سود، چشم‌اندازی مناسب داشته باشند و به سرمایه‌گذاری در این زمینه‌ها همت گمارند. در کنار بانکها، با توجه به سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی می‌توان و باید بخش خصوصی را متقاعد کرد که وارد صحنه عمل شود. بخش خصوصی توان آن را دارد که در اجرای بسیاری از طرحهای نیمه تمام یا به میدان بگذارد و بخشی از وظایف دولت را عهده دار شود. اما آنچه بیان آن از اهمیت برخوردار است اینکه برای انجام چنین کاری بوجه سالانه سمت و سوی مناسبی را در جهت تقویت بخش خصوصی مد نظر قرار دهد، و درصدد ایجاد ارتباط با این بخش و فراخوانی آن به صحنه باشد.

اکبر کمیجانی